

22.07.2024 PONEDELJEK Marija Magdalena, svetopisemska žena		
23.07.2024 TOREK Brigita, rd. sozavetnica Evrope		
24.07.2024 SREDA Krištof, mučenec		
25.07.2024 ČETRTEK Jakob starejši, apostol		
26.07.2024 PETEK Joahin in Ana, starši Device Marije	KAPELA 19.00	V čast Sv. Duhu, Tomaj 7
27.07.2024 SOBOTA Gorazd, Kliment in drugi učenci Cirila in Metoda	KAPELA 19.00	+ Tilka Lederer, Križ 118
28.07.2024 17. NEDELJA MED LETOM NEDELJA STARIH STARŠEV IN OSTARELIH	KAZLJE 8.30 TOMAJ 10h	+TONE MAVRIČ, Ponikve 6 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

Danes po maši na Krištofovo nedeljo ste vabljeni, k blagoslovu vaših prevoznih sredstev in predvsem šoferjev. Vaš dar je namenjen akciji MIVA - Misijonskemu središču Slovenije, ki sredstva namenja našim misijonarjem za nakup potrebnih vozil s katerimi lahko pridejo do oddaljenih misijonskih postojank v Afriki in drugod. **BOG POVRNI ZA VAŠ DAR.**

ŽUPNIJA TOMAJ
16 NEDELJA MED LETOM
KRIŠTOFOVA NEDELJA - MIVA

Štev.28/LETO XII.

21-julij 2024

Jezus skrbi za svoje ovce

Iz svetega evangelija po Marku ([Mr 6,30-34](#))

Tisti čas so se apostoli zbrali pri Jezusu in mu poročali o vsem, kar so storili in učili. Tedaj jim je rekel: »Pojdite sami zase v samotni kraj in se malo odpočijte!« Mnogo ljudi je namreč prihajalo in odhajalo, tako da še

jesti niso utegnili. In odrinili so s čolnom sami zase v samotni kraj. Mnogi pa so jih videli, da odhajajo, in so jih prepoznali. Iz vseh mest so skupaj peš hiteli in prišli tja pred njimi. Ko se je Jezus izkrcal, je zagledal veliko množico. Zasmilili so se mu, ker so bili kakor ovce, ki nimajo pastirja, in jih je začel učiti mnogo stvari.

Duhovna spodbuda

Naučimo se molčati!

V današnjem evangeliju smo slišali, da Jezus veselo sprejme svoje apostole, ki se vračajo s prvega misijonskega pohoda, in jih povabi, naj se ločijo od množice in se z njim uaknejo v »puščavski kraj«, da si odpočijejo.

Počitek je nepogrešljiva fizična potreba. Tisti, ki se navadno silijo brez tega, tvegajo izčrpanost. Danes živimo v svetu, kjer se pokoravamo samo glagolom: "hiti", "teči", "pohiti"! Nikoli nimamo časa! In takšen način življenja je napačen, ker se telo, ki se sistematično izkorišča, upira temu, da bi bilo koristno. Papež Benedikt XVI. je dejal, da "moramo imeti ponižnost, da si pustimo čas za počitek".

Jezus v evangelijih nikoli ne daje vtisa, da ga naglica vznemirja. Včasih celo zapravlja čas: vsi ga iščejo in ga ne najdejo, ker je zatopljen v molitev (prim. Mr 1,35; 1,45; 6,46). Pogosto priporoča, naj ne skrbimo "kaj bimo jedli in kaj bomo pili...". Tudi naše telo, koliko koristi ima od "počitka"!

Nedelje in prazniki so, če jih dobro izkoristimo, priložnost, da prekinemo pretirano mrzli tempo življenja in vzpostavimo bolj harmoničen odnos do stvari, ljudi, predvsem pa do sebe in do Boga.

Ena od teh priložnosti za oddih so poletne počitnice. Za večino ljudi so edina priložnost, da si malo odpočijete, se sproščeno pogovorite s soprogo, se igrate z otroki, preberete kakšno dobro knjigo, se prijetno sprehodite in v tišini premišlujete o naravi; skratka sprostite se. Ob teh ustavljanjih morate pozabiti, da imate pomembne stvari pred seboj. Če med počitnicami razmišljamo o težavah, ki nas pestijo, in se namesto sprostitev vznemirjamo, tvegamo, da si ta čas počitka pokvarimo in potem od počitnic ni nič.

Marko tudi piše, da je Jezus povabil dvanajsterico, naj gredo »sai zase«. Ta izraz ne označuje samo kraja počitka, ampak označuje pravi umik za krepitev in obnovev vezi z Učiteljem. Med duhovnimi vajami ste vedno povabljeni k molku. Toda zakaj moramo biti tiho? Kajti tišina je v življenju nujna za premislek, za zavest skrivnosti življenja; tišina je nujna, da utiša hrup, ki preglaši velika vprašanja, ki dajejo smisel življenju: "Kdo smo?"; "Kam gremo?"; "Zakaj življenje?" Samo v tišini človek najde velike odgovore! Tišina, samota, molitev torej niso beg od življenja, ampak povzdigovanje k Bogu, da nas življenjski dogodki ne prevzamejo in ne potonemo v divjajoče neumnost in banalnosti. Koliko bolj mirni, spokojni bi bili in koliko lepše bi bilo življenje, če bi malo več časa namenili molitvi, v sebi prebujali zavest, da smo Božji otroci!

Dobri papež, sveti Janez XXIII., je bil veder človek, ker je živel dogodke tako, da jih je vse spravljal v molitev in jih vrednotil v Božji luči. Človek, ki resnično moli, sreča Boga! Sveti Frančišek Asiški je iskal tišino in samoto, kakor žejen človek išče vodo. Všeč mu je bil zaporniški puščavnik blizu Assisija in dobro se je počutil med divjimi skalami La Verne. Kaj je pri Frančišku Asiškem prinesla molitev? Čudež dobrote, frančiškansko veselje, mir duše, odporen na vsako preizkušnjo in vsako bolečino ter pogum za oznanjevanje evangelija do junaštva. Drugi del evangelija poudarja eno najznamenitejših Jezusovih lastnosti: »dobri pastir«. Jezus se ne jezi na ljudi, ki mu ne dajo oddiha, ampak, ugotavlja evangelist, »so se mu smilili«, ko jih je videl prepuščene samim sebi, »ker so bili kakor ovce, ki nimajo pastirja«.

Toda kaj je tisto, kar te ljudi fascinira, da so tako vztrajni pri iskanju Jezusa? Ker so množice prevzete nad njegovo besedo, nad njegovimi čudeži, nad dejstvom, da Jezus ne govori kot pismouki, ampak na avtoritativen način. O Bogu govori tako, da je usmiljen in blizu tistim v stiski (prim. Lk 10,33), ganjen nad zlom, ki nam onemogoča polno življenje (prim. Mt 20,34; Mr 1,41; Lk 7,13). Ker je »lepi in dobri pastir« vsakega človeka (prim. Jn 10,11.16).

Mnogi so, ugotavlja evangelist, »pohiteli tja«, kamor je bil Jezus namenjen. Tudi mi prihajamo vsako nedeljo k maši, da bi se srečali z Jezusom. Toda kaj nas žene, da se zbiramo okoli oltarja? Kaj nas žene, da pridemo k maši? Samo navada? Ali prava vera, ki nas spodbuja, da poslušamo Gospodovo besedo in se hranimo z njegovim telesom?

No, med našimi dnevi si vzemimo čas za pogovor z Bogom. Ni pomembno, če se nam zdi, da nimamo kaj povedati. Tudi če ne govorimo, On pozna naše srce!

O tem beremo v življenju pesnika Paula Claudela, ki je bil tudi francoski veleposlanik na Japonskem, ki je sredi poletja opoldne vstopil v cerkev in slišal molitev, ki jo je izrekel Devici Mariji:

«Opoldne je. Vidim cerkev odprto. Moram vstopiti. Mati Jezusa Kristusa, naj pridem molit? Nimam kaj ponuditi in česa vprašat. Prišel sem samo, mati, da te pogledam. Gledam te, jokam od sreče, govorim to, da sem tvoj sin in da si tam. Samo za trenutek, ko se vse ustavi. ...Biti s teboj, Marija, na tem mestu, kjer si. Ne reci ničesar, poglej moj obraz, naj srce poje v svojem jeziku. ... Ker si lepa, ker si Brezmadežna, ... ker si Marija, ...mati Jezusa Kristusa, hvala ti.» Amen.